

סוד כוס הכסף והבגד הרטב

מעשה פלא מן התלמוד על מר זוטרא והשגחה פרטית

אורחים של כבוד בבבל העתיקה

- מר זוטרא הקסיד, רב גדול וקדוש, הגיע לבקר בעירה.
- יהודי עשיר וטוב לב שמח מאוד לארח אותם.
- הוא הזמין את תלמידי החכמים לסעודת מצווה בביתו.

סְעוּדַת הַמַּצּוֹה וְהַכּוֹס הַנוֹצֵצַת

לְכָבוֹד מָר זוּטָרָא, הוֹצִיא בַעַל הַבַּיִת אֶת הַכָּלִי הַיָּקָר בְּיוֹתֵר שְׁלוֹ:
כּוֹס כֶּסֶף מִיַּחֲדָת וטְהוֹרָה, כְּדִי שֶׁהָרֵב יוֹכֵל לְבָרֵךְ עָלֶיהָ.

תַּעֲלוּמָה בַּחֲדָר: לֵאן נַעֲלָמָה הַכּוֹס?

בְּסוֹף הַסְּעוּדָה, קָרָה דְּבַר מוֹזָר וּמִפְחִיד.
הַכּוֹס אֵינָנָה!

הֵם חִיפְּשׁוּ בְּכָל פִּנָּה, אֲךָ כּוֹס הַכֶּסֶף נַעֲלָמָה כָּלֹא הִיָּתָה.

הַשָּׁקֵט בַּחֲדָר
הָיָה מְלֵא
בַּפֶּחַד וּבּוֹשָׁה.

אַךְ מָר זוּטָרָא
סָמַךְ עַל הַנֶּשֶׁם.

הַחֲשָׁד הַנּוֹרָא -
חִילוֹל הַנֶּשֶׁם!

הַדָּלָתוֹת הָיוּ
נְעוּלוֹת, שׁוֹם זָר
לֹא נִכְנָס לַבַּיִת.

הָאֵם יִתְכַּן שְׁאֶחָד
מְלוֹמְדֵי הַתּוֹרָה
הוּא הַגָּנֵב?

לֹא מִלְבָּנִים פָּנִים

אַמוּנָה טְהוֹרָה

הָרַב הוֹרָה לְכֻלָּם לָלֶכֶת לַישׁוֹן
וְסִמָּךְ עַל הַקָּדוֹשׁ בְּבָרוּךְ הוּא
שֶׁיַּעֲזֹר לוֹ.

חִיפּוּשׁ בַּכִּיסִּים

מִרְזוּטָרָא סִירְבַּ לַעֲשׂוֹת זֹאת
כִּי לֹא לְבִישׁ אֶת אוֹהֲבֵי הַשֵּׁם.

תַּפִּלָּה לְהַשְׁגָּחַה פְּרִטִית

בַּלִּילָה, מָר זוטָרָא בִקְשׁ סִימָן מִן
הַשָּׁמַיִם.

הוא יֵדַע שֶׁהַקָּדוֹשׁ בָּרוּךְ הוא
רוֹאֶה הַכֹּל.

הוא בִקְשׁ שְׂיֵאִיר אֶת עֵינָיו כְּדִי
לְנַקוֹת אֶת שָׁמַם שֶׁל הַתְּלִמִּידִים.

בִּקְרָהּ חֶדֶשׁ, מִצֹּה חֶדֶשָׁה

מֶרְזוּטָרָא עֲמִד בִּצְד וְהַבֵּיט.
פְּתָאוּם, עֵינָיו הִבְחִינוּ בְּמַשְׁהוּ מוֹזָר...

עִם עֲלוֹת הַשַּׁחַר, קָמוּ כָּלם לְתַפִּלָּה
שַׁחֲרִית וּמָהָרוּ לְטַל יְדֵים.

הַמַּגֵּבֶת הַחֲסֵרָה

הַתְּלָמִיד חִיפֵּשׁ מַגֵּבֶת כְּדִי
לְנַגֵּב אֶת יָדָיו הָרְטוּבוֹת, אֲךָ לֹא
מָצָא.

מָה עוֹשֶׂה יְהוּדִי כְּשֶׁאֵין לוֹ אֵיךְ
לְנַגֵּב? שׂוֹאֵל אוֹ מִמֶּתִין.

אָבֵל מָה עֹשֶׂה אוֹתוֹ אָדָם?

זִילְזוּל בְּרִכּוּשׁ נֶשֶׁל חֵבֶר

לֹא שׁוֹם בּוֹשָׁה, הוּא נִגַּשׁ לַמַּעִיל נֶשֶׁל חֵבֶר –
תַּפֵּס בְּשׁוּלֵי הַבֶּגֶד... וְנִגַּב אֶת יָדָיו הָרְטוּבוֹת
עַל הַבֶּגֶד הַיָּבֵשׁ שֶׁלֹא שִׁדָּה לוֹ!

"זֶהוּ הַגִּנּוּב!"

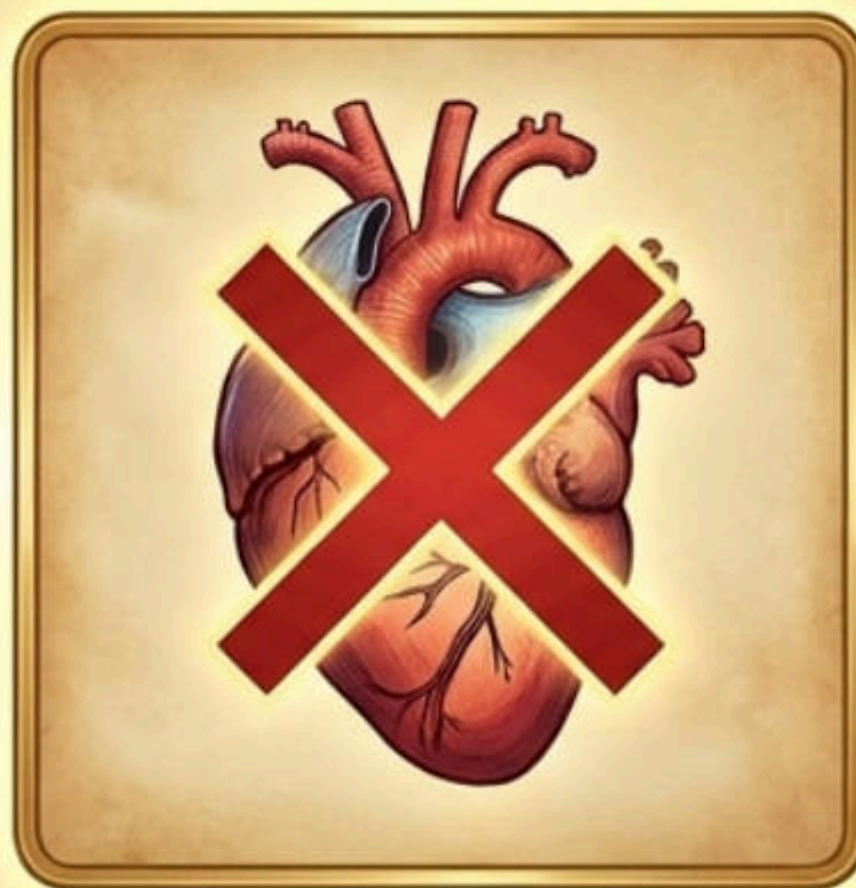
רוּחַ הַקֹּדֶשׁ אֵינָה אֶת שְׁכָלוֹ
שֶׁל הָרֵב, וְהוּא יָדַע מִיָּד אֶת
הָאֵמֶת.

הוּא פִּעֲנֵחַ אֶת הַתַּעֲלֻמָּה
דֶּרֶךְ פֶּרֶט קָטָן אֶחָד.

הַמְּשׁוּאָה שֶׁל הַתְּלָמוּד: זֵה־יְרוּת בְּמִמּוֹן חֲבֵירָה

מִסָּגֵל גַּם לְגַנֵּב
כּוֹס כֶּסֶף!

מִרְאָה שֶׁלֹּא אֲכַפֶּת לוֹ
מִרְכוּשׁ שֶׁל אֲחֵרִים...

מִי שֶׁמְלַכְלֵךְ בְּגֵד
שֶׁל חֵבֶר...

תוֹכָחָה בַּסֵּתֶר וּבְכָבוֹד

מֶר זוּטָרָא קָרָא לוֹ הַצִּדָּה כִּדִּי לֹא לְבִישׁ אוֹתוֹ מוֹל כָּלָם.
"מִי שְׁנוֹגֵעַ כָּךְ בְּבֶגֶז זֶר – הוּא זֶה שְׁלָקָח אֶת הַכּוֹס!"
הָאִישׁ הַבֵּין שְׁנִתְפַּס, פָּרַץ בְּבִכִּי וְהוֹדָה עַל הָאֻמָּת. הֵיפָּךְ הָרַע גָּבַר עָלָיו.

הַאֲמַת מִתְּגִלִּית

הַגָּנֵב הַחֲזִיר אֶת הַכּוֹס לְבַעַל הַבַּיִת הַשְּׂמֵחַ,
וְקָבַל אֶת עֲנָשׁוֹ בְּתִשׁוּבָה.

שָׂמֵחַ שֶׁל תַּלְמִידֵי הַחֲכָמִים הַצַּדִּיקִים נִנְקָה
נִנְקָה וְטָהָר מִכָּל חָשָׁד.

הַלָּקַח שֶׁל מֶרְזוּטָרָא

קִדְשָׁה שֶׁל יְהוּדִי לֹא נִמְדָּדֶת
רַק בְּתַפְלָה, אֲלָא גַם 'זְהִירוֹת
בְּמָמוֹן חֲבִירָה".

אִם אֲנַחְנוּ מְזַלְזְלִים בְּמִשְׁהוֹ
קָטָן שֶׁל הַשְּׂנִי, הַתּוֹרָה שֶׁלָּנוּ
לֹא שְׂלֵמָה!

אָז וְהַיּוֹם: אֵיךְ נִרְאָה זְלָזוּל?

הַיּוֹם בְּבֵית הַסֵּפֶר

לְשׂאֵל עֶפְרוֹן, לְשׂוֹבֵר אֶת הַחֹד שְׁלוֹ,
לְקַמֵּט דָּף שֶׁל חֵבֶר בְּלִי אֲכַפְתִּיּוֹת.

בְּבֵל הָעֵתִיקָה

לְנַגֵּב יָדַיִם רְטוּבוֹת עַל מְעִיל שֶׁל
חֵבֶר בְּלִי רְשׁוֹת.

הַפֶּתָּה הַקְדוּשָׁה שֶׁלָנוּ

מָחָר בַּבֶּקֶר, כְּשֶׁתִּשְׁאַלוּ מֵחֶק
אוּ כִדּוּר מִחֵבֶר, נִסּוּ לְהַחֲזִיר
אוֹתוֹ בְּמִצָּב טוֹב יוֹתֵר מִמָּה
שֶׁקִּבַּלְתֶּם.

כִּךְ נִרְאָה לְקַדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא
שֶׁאֵנָּחֵנוּ צְדִיקִים גַּם
בַּדְּבָרִים הַקְטָנִים!